

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 7

VIANOCE 2009

ROČNÍK: XIII

Vážení spoluobčania,

Znova po roku je tu opäť čas Vianoc. Sviatok lásky, úcty, obetavosti, porozumenia a pokoja. Vianoce majú v sebe vnútorný dar, niečo nesmierne jedinečné a neopakovateľné. Na toto prekrásne a celoročne očakávané obdobie sa všetci tešíme. Tešia sa mladí aj starší na chvíle vzájomného obdarovávania, vzájomnej úcty, porozumenia, na chvíle plné lásky a pohody. Tešme sa všetci z každej maličkosti, z každého úprimného úsmevu, z každej nežnosti. Rozdávajme dobro, ved' sa nám mnohokrát vráti.

Pomáhajme, lebo pomoc a Vianoce majú k sebe veľmi blízko. Preto by sme nemali v tieto sviatočné chvíle zabúdať na našich najbližších, na rodičov, starých rodičov a na všetkých priateľov a známych. Majme na pamäti, že sú ale medzi nami i takí, ktorí si musia veľmi rozmyslieť, čo si budú môcť dovoliť, v čom sa budú musieť uskromniť a čo si budú musieť odoprieť. Podajme im svoju pomocnú ruku, aby čaro Vianoc bolo umocnené silou vzájomnej lásky a spolupatričnosti.

Posledné hodiny a minúty roku 2009 tak bežia, že sa ani nenazdáme a budeme opäť stáť na prahu nového roku. V duchu si už želáme, aby prichádzajúci rok bol lepší a krajší ako rok, ktorý sa práve končí. Všetci akoby sme si chceli pripomenúť všetky udalosti, ktoré nás postretli. Nielen tie vzácné a krásne, ale aj tie smutné. Je dobré v tomto čase sa pozastaviť a obzrieť späť. To pekné a krásne si prajeme zachovať do budúcich rokov nášho bytia, avšak to smutné už nikdy nechceme prezíť. Pozriime sa na chyby, ktoré sme urobili a vyvarujme sa im. Poučme sa zo všetkého, čo nás stretlo v roku 2009 a potom môžeme smelo pozerať do budúcnosti a veriť, že nadchádzajúci rok bude rokom krajším, lepším a určite aj plnohodnotnejším ako ten predchádzajúci.

Apredsačiatia!

Dajme si ich všetci, ktorým osud našej obce nie je ľahostajný. Nech je rok 2010 rokom ozdravenia medziľudských vzťahov. Rokom krajšieho a malebnejšieho územia, rokom realizácie projektov. Stalo sa už zvykom, že si navzájom želáme šťastie, zdravie, úspechy v osobnom živote, práci a v medziľudských vzťahoch ako aj lásku a úctu človeka k človeku. A práve preto, že je to pekným zvykom, ktorý sa dedí z pokolenia na pokolenie, dovoľujem si aj ja, ako váš spoluobčan, ale hlavne ako starosta obce, zaželať pri priležitosti nadchádzajúceho Nového roku 2010 všetkým spoluobčanom pevné zdravie, spokojnosť, radosť, veľa pracovných a osobných úspechov.

Svoj Vianočný príhovor a novoročné prianie by som ukončil slovami: „Nech čaro Vianoc vnesie do našich duší s príchodom Nového roku viac pravdy a ľudskosti, viac priateľstva a zhovievavosti, viac dôvery a spravodlivosti, viac odpúšťania a milých slov, viac lásky a dobroty, viac pochopenia a šľachetnosti, viac pokoja a radosti.

Váš starosta

Pokoj a radosť

„Nebojte sa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patrīť všetkým ľudom...“ (Lk 2,10)

Každý rok nám vianočné sviatky zvestujú veľkú radosť. Radosť pre všetkých ľudí. Radosť, ktorej je toľko, že vystačí pre všetkých ľudí, pre celú zem. Je to vôbec možné? Nie je to len prechodná vianočná nálada či prchavé nadšenie? Nie je to divné? Vari sa dá v tak ľažkej dobe, plnej neistoty, sklamania, strachu a starostí, prežiť radosť a pokoj? Nerobí si z nás niekto žarty? Nie, nikto si z nás nerobí žarty, pretože ten, kto hovorí, nie je nejaký divný človek, ktorý nepozná realitu nášho ustaraného a uponáhľaného života, ale je to Boh, ktorý vie všetko, vie a svojej nekonečnej láske prichádza k nám ľuďom práve kvôli našej biede.

Diet'a v jasliach je Spasiteľ. Je to Boh majúci veľkú radosť z toho, že môže mať s nami všetko spoločné a túži zachrániť každé ľudské srdce a celý svet. Konečne! Konečne je tu niekto, kto nás má rád čisto a nezištne, kto nemyslí na seba, kto je ochotný za nás i zaplatiť, pretože nás nechce nechať v boľavom svete samých. To je dôvod k radosti, k radosti diet'a, ktoré vie že je v bezpečí a je milované i s rozbitým kolenom.

Boh si želá, aby sme radosti dali priestor v našom živote, aby sme uverili, že je možná. Veľký Boh sa stal malíckym a nechal sa v jaskyni položiť do jasieľ, začalo sa uzdravovanie tohto sveta a aj naše. Totiž uzdravovanie zo strachu a zo smútku.

Radosť, ktorú prináša Spasiteľ, vyprosujem všetkým, aby sme do Nového roka mohli vykročiť s Jeho požehnaním.

Peter Bolibruch,
správca farnosti

Štyri sviečky

Horeli štyri sviečky na adventnom venci, tak ticho, že bolo počut', ako začali spolu hovorit'.

Prvá sviečka vzdychla a povedala: "Volám sa **MIER** moje svetlo sice svieti, ale ľudia mier nedodržujú." Jej svetlo bolo čím d'alej menšie až celkom zhaslo

Svetlo **druhej sviečky** zakmitalo a sviečka povedala: "Volám sa **VIERA** som ale zbytočná, ľudstvo nechce o Bohu nič vedieť, nemá teda cenu aby som svietila." Prievan zavial v miestnosti a druhá sviečka zhasla.

Tretia sviečka Ticho a smutne sa ku slovu prihlásila **tretia sviečka**: "Volám sa **LÁSKA**. Už nemám sily, aby som horela".

Ľudia ma odstavili na stranu, vidia len sami seba. Vravia, že voľné vzťahy sú lepšie, že je treba si užívať." A s posledným záchvodom zhaslo i toto svetlo.

V tom to do miestnosti vstúpilo diet'a.

Pozrelo sa na sviečky a povedalo: "Vy musíte svietiť a nie byť zhasnuté a skoro začalo plakať".

V tom sa k slovu prihlásila aj **štvrta sviečka** vratí:

"Neboj sa diet'a! Pokiaľ ja svietim môžeme i ostatné sviečky znova zapaliť, volám sa **NÁDEJ**". Dieťa zapálilo od tejto sviečky zápalku a rozsvietilo znova ostatné sviečky.

Plameň nádeje by nikdy nemal v tvojom živote zhasnúť. A každý z nás by mal udržiavať plamene: **MIERU, VIERY, LÁSKY A NÁDEJE**.

Uvítanie našich najmenších

27. november 2009

bol slávnostným dňom v našej obci.

V tento deň na Obecnom úrade, v Obradnej sále boli privítané detičky ako najmenší obyvateľia obce. Spolu so svojimi rodičmi prijali príspevok, ktorý im pri tejto príležitosti odovzdal pán starosta poprial, im veľa zdravia a šťastia.

Pozdravil' ich prišli aj deti z MŠ a ZŠ.

Dobrá novina 2009

„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom. Táto zvest s osobitným dôrazom nám zaznieva na Vianoce. O akú radosť ide? Je to radosť z jedinečného Božieho činu v dejinách ľudstva. Boh nám z lásky posal svojho Syna Ježiša Krista, aby nás vyslobodil z moci zla a hriechu.“ A takúto radosť už tradične vo Vianočnom období do našich domácností prinášajú deti a mladí s Dobrou novinou. Nebude tomu inak ani v tomto roku, keď Dobrá novina oslavuje pekné pätnáste narodeniny. Privítať deti u vás doma, vypočuť si zvest o Ježišovom narodení a podporiť cieľ Dobrej noviny budete môcť na sviatok Svätej rodiny t.j. v nedele 27. 12. 2009.

Z výťažku 15. ročníka koledníckej akcie, prebiehajúcej na prelome rokov 2009/2010, podporí Dobrá novina projekty pomoci v nasledovných oblastiach:

Oblast' zdravotníckej starostlivosti

/napr. podpora nemocnice v Sudáne a Ugande , pomoc deťom s AIDS/

Podpora vzdelávania a zabezpečenia základných potrieb

/napr. vzdelávacie programy pre deti a dospelých, budovanie a údržba vodných zdrojov, integrované zákl. vzdelávanie a posilňovanie postavenia žien/

Sociálne projekty pre ľudí v núdzi

/napr. podpora centier venujúcim sa deťom žijúcim na ulici v Keni,
podpora znevýhodnených detí a žien v Ugande,
podpora projektov pre obyvateľov slumov v Nairobi/

Ako podporiť Dobrú novinu:

- prijatím koledníkov
- finančným príspevkom na číslo účtu 4000713500/3100, Volksbank Slovensko a.s.,
- cez internetový portál www.dobrakrajina.sk
- darcovskou SMS v hodnote 1€ /30,- Sk /

v čase od 1. novembra 2009 do 31. januára 2010 vo všetkých mobilných sieťach /Orange a T-mobile, O2 s textom **DMS DOBRANOVINA na číslo 877.**

/Viac na www.dobranovina.sk alebo www.darcovskasms.sk /

- špeciálna akcia

Koledníci budú zbierať aj slovenské koruny, tie ktoré Vám doma stoja, môžete ich vhodiť do pokladničiek koledníkov, tie budú premené v Národnej banke Slovenska a uložené na účet Dobrej noviny vo Volksbank Slovensko.

ZO, M. Hriadelová

POĎAKOVANIE

Urobil by to každý?

Cestovala som autobusom z Liptovského Mikuláša. Zrazu jedna pani hovorí: „Nemám tašku, nechala som ju na stanici.“ Poslali sme ju za šoférom, aby jej zastavil na križovatke Hurbanova – Štefánikova. Išla za ním, šofér nezastavil, ale najbližšou ulicou (Komenského) sa vrátil na stanicu, sám vybehol z autobusu a doniesol jej tašku. Mala tam zdravotnú kartu a lieky. Podčakovanie a pochvala patrí násmu občanovi - šoférovi autobusu Ľubošovi Benčovi.

M. Moravčíková

PPS Bobrovec s.r.o. ďakuje všetkým obchodným partnerom, majiteľom polnohospodárskej pôdy a chovateľom oviec za spoluprácu a všetkým praje do roku 2010 všetko najlepšie, pevné zdravie a veľa pracovných a osobných úspechov.

Vďaka vám za to najvzácnejšie

Vďaka vám za to, že krv z vašich žil zachránila mnoho detí, matiek, otcov.

Vďaka za všetkých chorých a trpiacich, ktorým ste ul'ahčili návrat z hranice smrti a vliali do žil novú nádej.

Vďaka vám za úsmev slnka, za radosť z prebudenia do nového rána, za džavot uzdravených detí, za oživené šťastie manželov a rodiny.

Danišová Katarína, Dudis Marian, Fendek František st., Fendek František ml., Fendek Jozef st., Fričák Dávid, Gazda Dušan, Grajko Marek, Hudec Peter, Jedlička Stanislav, Kocholová Viera ml., Lehotská Martina, Lisá Božena, Lisý Branislav, Bc. Lisý Michal, Lisý Miroslav, Lisý Pavel, Machaj Michal, Partelová Martina, Pišút Michal, Rašiová Katarína, Ing. Sedlák Ladislav, PhD., Simonič Marko, Škvarková Miroslava, Volaj Matej, Volajová Alžbeta, Vrabetec Jaroslav, Zachar Ján, Zich Pavol.

Sviatočné zrnká múdrosti:

- Priatelia sú ako hviezdy, nevidíme ich stále, ale vieme, že existujú.
- Snívate nie je hlúpe. Hľúpe je nemáť nijaký sen.
- Aj keď máš pocit, že si na niečo už starý, urob to!
- Najkrajšie a najlepšie veci nemôžeš uviedieť, nemôžeš sa ich dotknúť, môžeš ich len pocítiť srdcom.

Všeličo o Vianociach

Najmilšie sviatky roka. A možno práve preto si ich ľudia prizdobili symbolmi ako je adventný veniec, stromček, betlehemček, vianočné pohľadnice, koledy a rôzne zvyky. Povedzme si niečo o nich, je to naozaj zaujímavé.

Adventný veniec - Prvý adventný veniec bol veľký, vyrezaný z dreva. V roku 1838 ho zavesili na dvere sirotinca v nemeckom meste Hamburg. Každý deň na ňom pribudla zapálená sviečka a vedľa bola pokladnička na milodary. Tento zvyk sa rozšíril, vence maľovali na zeleno, aj ich zmenšili pre štyri sviečky. Potom ho začali viť zo zelených vetvičiek, predstavujúcich večný život a okrúhly tvar vencu predstavoval jednotu človeka s Bohom.

Vianočné pohľadnice - Asi pred 170 rokmi si v Anglicku si povedal sir Henry Cole, že má koncom roka veľa povinností a nebude mať čas písat pozdravné listy svojim priateľom, obchodným partnerom a rodine. Pretože bol bohatý dal si maliarovi namaľovať viac vianočných námetov a tie potom vytlačili. Tak vznikli prvé pohľadnice. Tie čo mu zostali dal do predaja, ľudom sa to zapáčilo a tak sa dožili aj dnešných čias. Sú stále krajsie, dokonca ozvučené, posielajú sa aj cez internet.

Betlehem - Je to vlastne znázornenie betlehemskej maštaľky so sväťou rodinou.

Prvý raz na Vianoce v roku 1223 svätý František z Assisi s priateľmi v blízkej jaskyni urobili živý betlehem, so živými ľuďmi a zvieratami. To bol základ pekného zvyku stavat' cez vianočné sviatky betlehem. Prvé boli drevené, neskôr aj z iných materiálov. Najprv si ich dovolili v bohatých rodinách a kostoloch, neskôr aj v chudobných rodinách, často boli z papiera. Nechýbali pri nich zelené vetvičky. Betlehemčeky boli prvé vianočné symboly, ktoré sa udomácnili na Slovensku.

Vianočný stromček - Jeho história začala položením zelenej vetvičky, ktorou si ľudia zdobili príbytky. Prvý vianočný stromček sa objavil v Nemecku asi pred 300 rokmi. K nám sa dostal tento zvyk cez Rakúsko, možno je tomu 200 rokov. Zasa prvé stromčeky sa objavili v kaštieľoch a u bohatých ľudí, neskôr malé, skromné si našli miesto aj v chalupách po celom Slovensku. Vždy zelený

strom predstavoval večný život. Stromček ako taký pripomínať rajský strom a Adama a Evu jablčka, ktoré naň vešali. Matku Božiu znázornovali papierové ružičky. Sviečky zasa Ježiška. Pribúdali papierové, slamené, medovníkové hviezdičky. Na vrcholec dávali kométu – betlehemskú hviezdu. Z Nemecka prišla móda zdobiť vtáčikmi a anjelmi. U nás boli oblúbené oriešky a papierové reťaze.

Koledy - Vianoce sú časom radosti a radost' sa prejavuje úsmevom a hlavne spevom. Celkom prirodzene sa začali spievať ľudové koledy. Niektoré, duchovne ladené sa dodnes spievajú na Vianoce aj v kostoloch. Nové, moderné pomiešané so starými sa ozývajú pred vianočnými sviatkami z rádií, v obchodných domoch, ale málo z úst ľudí. Veľa detí nevie zaspievať ani jednu koledu.

Zvyky - Je ich veľa a sú väčšinou krajinové. U nás nesmie chýbať na stole med, oblátky, chlieb, koláče, ovocie, kapustnica s hubami, opekanice, peniaz pod obrusom na rohu stola a samozrejme horiaca svieca zapálená od betlehemského svetla.

Požehnané a spokojné Vianoce praje čitatel'om aj tohto článku Anna Olšovská.

Pranostiky na Vianoce a Nový rok

- *Ked' je prvý december mokrý, veští slabú zimu.*
- *Ako je zima v decembri, tak bude teplo v júni.*
- *Ako Vianoce obielia stromy snehom, tak ich jar obspe kvetom.*
- *Štedrý večer jasny každému je milý, dá vraj Pán Boh vína, požehná v obili.*
- *Na Nový rok blato, na Veľkú noc sneh.*
- *Ked' je druhého januára jasno, bude dlhá zima.*

Ochotnícky súbor v Bobrovci Vás pozýva na divadelné predstavenie rozprávkovej hry

Ján Dida

Na posiedke s ľertom

rézia
Jaroslav Pažitný

Termíny predstavení

26.12.2009 o 16.00 hod. 9.1.2010 o 16.00 hod. v Kultúrnom dome v Bobrovci